

fabrikationen er her i Landet efterhaanden bleven ret betydelig. Den arbejder under vanskelige Forhold, under et stærkt Tryk af den særlig fra Sveriges Side overordentlig store Konkurrence, men alligevel arbejder den saaledes, at Tændstikkerne her i Landet ikke ere dyrere, end de ere i Sverige, som man paa en Maade kan kalde for Tændstikindustriens Hjemland. Det viser i alt Fald, at den Beskyttelse, Tændstikindustrien har, ikke udnyttes i Disfavør af Samfundet, og naar Fabrikantene saa klart, som det er sket i deres Indlæg, gøre gældende, at den Beskyttelse er nødvendig, tør Flertallet ikke gaa med til at nedsætte den.

Ændringsforslag Nr. 55 drejer sig om noget saa vigtigt som Kultolden. Det er et af de Steder, hvor Folketinget har fjernet sig fra Regeringsforslaget, som heldigvis foreslog den fuldstændige Ophævelse af Kultolden. Folketinget har af fiskale Hensyn ment at burde bevare en Del af den, en Del, som andrager et Beløb af 765,000 Kr. Naar man hævder, at man vil nedsætte Industriens Beskyttelse, men til Gengæld gøre Raamaterialierne fri, turde Kullene vel være et af dem, der først maa kunne gøre Krav paa virkelig Toldfrihed. Og dertil kommer, at Kulpriserne jo ikke alene spille en Rolle for Industrien, men for alle, ganske særlig ogsaa for Smaafolk.

Ændringsforslag Nr. 89 til Løbe-Nr. 146 drejer sig om elektriske Maskiner (Dynamoer og Elektromotorer). Disse Maskiner have hidtil været fortoldede med 10 pCt. af Værdien, men fakultativt, saa at man kunde faa dem fortoldede efter Materialierne. Det foreslaas nu ved det Forslag, der foreligger, nedsat til 5 pCt., men de paagældende andrage meget om at maatte beholde de 10 pCt., idet de gøre gældende, at de ellers meget vanskeligt kunne klare sig. Der er fremsendt til Udvalget Fortegnelse over en Række Licitationer, afholdte i det sidste Aarstid, og deraf fremgaar, at det kniber for dem i Forvejen, men dersom man gaar yderligere ned, ville de faa meget svært ved at klare sig, og da det dog er en Industri, der beskæftiger ikke saa lidt, og som ogsaa nu og da kan udføre til Udlandet, vil det være meget beklageligt at skære saa dybt ned i Beskyttelsen, at Industrien virkelig skades derved.

Flertallet beklager, at den højtærede Finansminister ikke har kunnet tiltræde Ændringsforslag Nr. 92, da det netop er et Sted, hvor vi mene at kunne gaa med til en Værditold. Vi havde troet, at vi

ved at foreslaa det netop traf et Ønske, men til vor Beklagelse have vi ikke fundet den ventede Tilslutning. Det drejer sig særlig om Kabler til Telefon- og Telegrafbrug. Der er Forholdet det, at en Vægttold ikke paa nogen Maade kan ramme det rette. Der er stor Forskel paa disse Kablers Pris, og Værdien følger slet ikke her som andetsteds, eksempelvis ved Instrumenter, med Vægten. Man vil ikke kunne sige, at jo tungere et Kabel er, des dyrere er det. Derfor har man ment, at en Værditold her vilde være paa rette Sted.

Der kommer nu en Række Ændringsforslag, som jeg mener at kunne omtale under et, nemlig Nr. 93, 95—98, 100, 105, 109, 110, 113, 115 og 118, som alle ere stillede af Flertallet under Nr. 1. Disse Ændringsforslag beskæftige sig særlig med Metal og Metalindustri. Der er her et Foretagende, som der efter Udvalgets Mening er taget noget for haardt fat paa. Det er en stor Fabrik, der er opstaaet i de senere Aar, men som dog har eksisteret i saa mange Aar, at den tilfulde har godtgjort sin Eksistensberettigelse. Der er jo den Besynderlighed, at af Bemærkningerne til Lovforslaget, som det i forrige Samling blev forelagt i Folketinget og senere alt-saa her, fik man Indtrykket af, at Administrationen slet ikke havde kendt denne Fabrik, idet man motiverede en betydelig Nedsættelse ved en Henviisning til, at denne Industri var uden Betydning her i Landet. Der er imidlertid en Fabrik, der arbejder med nogle Millioner Kr. Den maa nu naturligvis løbe den Risiko, der er forbunden med al anden Næringsdrift. Men man har paa anden Maade fra Administrationens Side generet denne Fabrik, ikke fordi man netop har villet genere den, men man er kommen til at gøre det ved Jernbanetaksterne. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, jeg gaar ud fra, at der af et andet Medlem vil blive talt derom, og at det vil blive vist, hvorledes man fra Administrationens Side i høj Grad kan komme til at genere Næringsdriften. Jeg skal blot nævne et Beløb her, nemlig, at den Fabrik, der her er Tale om, betaler for Trafikeringen paa de danske Statsbaner ca. 50,000 Kr. mere, end de paagældende Varer, naar de bleve indførte fra Tyskland, vilde komme til at betale for Trafikeringen paa samme Strækning paa dansk Territorium. Naar Statsmagten nu paa den ene Side rammer dansk Industri saa stærkt, maa man — da det er den samme Statsmagt, selv om